

Aarhus Jazz Festival

Nyheder og anmeldelser

Sam & The Soulmates, Salonen, 15/07 20:00

Tekst og foto af: Jørgen Nielsen

Elegance i Salonen

Stilsikker jazzkabaret i trange omgivelser. Sam & The Soulmates leverede kvalitet, både for ørerne og øjnene

Baggården til Grønnegade 61 med sine afskallede mure og lemfældigt parkerede cykler røber ikke, hvad der gemmer sig i lokalet oppe ad trappen til venstre. Den cyklende reporter ankom lidt forsinket på grund af en punktering, og befandt sig pludselig midt i en sofistikeret jazzkabaret. I front en dramatisk, glistrende mørkhåret kvinde, iført sort, opslidset kjole og en rød blomst i håret. Bag hende et storsvingende, ligeledes velklædt - uden at være prangende - band.

Sam and the Soulmates levede op til det visuelle udtryk med et varieret program af Samara (Sam) Bahramis egne numre og klassiske latinamerikanske og franske melodier som *Desafinado* og *One Note Samba*. Stemningen var hyggelig, og der blev småsnakket indbyrdes i bandet og med publikum.

Det var tydeligt, at Samara havde god support fra sin iranske familie, og det gav anledning til en fordoms-omvendende oplysning: "Vi har besøg af min bedstemor fra Iran, og i går sagde hun til mig: Du skulle komme til Iran; der er kvinderne meget mere elegante, med flot makeup, lakerede negle, smukke frisurer og kjoler. Her i Danmark går I så kedeligt klædt."

Og bedstemor så ud til at kunne lide, hvad hun så – og hørte.

Trommeslager Kristoffer Lysgaard var et andet naturligt midtpunkt med levende, dynamisk og uhyggelig præcist spil, godt hjulpet af bassisten Mathias Gregersen, der evnede at spille lokalet op helt akustisk, og leverede smukt, modent akkompagnement til Samara i duetten *No Friend of Mine*.

Bjarne Slipsager på tenor og sopran og pianisten Patricio Moya fuldendte en velspillende gruppe, der mestrede de vekslende stilarter.

Surprise-gæsten var den svensk-amerikanske fløjtenist Elsa Nilsson, som sad ind i flere numre. Da gruppen blev klappet voldsomt ind til ekstranummeret, agerede Samara mere som en musiker end som en diva og overlod spotlight til gæsten, der hvirvlede sig overbevisende igennem *Softly as in the Morning Sunrise*, hvorefter en meget hyggelig og musikalsk salonaften sluttede med *Lullaby of Birdland* i et dejligt, roligt tempo.

"Det er dejligt at være diva sammen med disse fantastiske musikere", erklærede Samara Bahrami på godt aarhusiansk.